

УДК 342.9

Ірина Наконечна,

канд. юрид. наук,

доцент кафедри поліцейського права

Національної академії внутрішніх справ

ВЗАЄМОДІЯ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ (ПІДРОЗДІЛІВ) З ОРГАНАМИ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ, ОРГАНАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ, ГРОМАДСЬКИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ ТА ЮРИДИЧНИМИ ОСОБАМИ ПІД ЧАС ПЕРЕВІРКИ ЗАЯВ І ПОВІДОМЛЕНЬ ЩОДО ПОРУШЕНЬ АНТИКОРУПЦІЙНОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Стаття присвячена аналізу та врегулюванню належного механізму взаємодії правоохоронних органів (підрозділів) з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, громадськими організаціями та юридичними особами. Вивчено стан проблеми правопорушень у сфері запобігання корупції правоохоронними органами відповідно до чинного законодавства. Зроблені висновки щодо врегулювання правового механізму формування антикорупційного законодавства України щодо запобігання і протидії корупції, запропоновано внесення низки змін до окремих нормативних актів.

Ключові слова: корупція, корупційні правопорушення, антикорупційне законодавство, взаємодія, НАЗК, НАБУ, НП.

Актуальність теми. В Україні найбільш актуальним питанням сьогодення залишається корупція, що є однією з проблем, яка потребує невідкладного правового розв'язання. Ця проблема становить значну загрозу демократії, реалізації механізму і принципу верховенства права, національній безпеці, економічному розвитку та становленню громадянського суспільства.

Отже, створено організаційні засади функціонування системи запобігання корупції в Україні, адже розроблення комплексних правових заходів для протидії цьому негативному явищу, виявлення та подолання її соціальних передумов і наслідків є одним із пріоритетів держави.

Стан наукового дослідження. Розгляду питань взаємодії громадських організацій з державними та правоохоронними органами присвячено роботи Д. Заброди, О. Кальмана, М. Камлика, Р. Клітгаарда, М. Мельника, Є. Невмержицького, О. Прохоренка, Е. Дмитренко, Ю. Дьоміна, О. Литвак, С. Люлько, А. Михайленко, М. Мичко, М. Стефанчук, В. Сухонос, В. Шуба, М. Якимчук та інших. Однак питання оптимізації взаємодії громадських організацій та правоохоронних органів у сфері запобігання корупції не піддавалися науковому аналізу.

Виклад основного матеріалу. Взаємодія правоохоронних органів та громадських організацій є одним із головних механізмів з реалізації антикорупційної стратегії у сфері протидії корупції в Україні.

Мета – врахувати гостроту проблеми та актуальність ситуації для вирішення поставлених завдань суб'єктів взаємодії, передбачає насамперед можливість знайти правильні та оптимальні рішення у визначеному правовому напрямі, сприяння взаєморозумінню та підвищенню ефективності протидії корупційним процесам та відповідальності. Тим паче, що кожна зі сторін взаємодії наділена специфічними, властивими тільки їй можливостями, які ефективно можна використати для здійснення антикорупційних заходів.

Отже, на думку Д. Заброди, під принципами взаємодії суб'єктів боротьби з корупцією слід розуміти систему установок, керівних начал, відправних положень, які відбивають об'єктивні закономірності розвитку правоохоронних відносин у сфері боротьби з корупцією на сучасному етапі існування суспільства і визначають сутність взаємин між суб'єктами, які взаємодіють з метою виконання покладених на них загальних та індивідуальних завдань [17].

Своєю чергою О. Музичук визначає основні принципи взаємодії як основні поняття, положення, які відображають найбільш суттєві, головні сторони і прояви взаємодії. Вони охоплюють риси, властиві всій управлінській системі, а не тільки окремим елементам або рівням, явищам або процесам [16].

Насамперед необхідно проаналізувати положення Конвенції ООН проти корупції від 31 жовтня 2003 р. Слід зазначити, що на міжнародному рівні окреслено такі принципи протидії корупції, що пов'язані зі взаємодією громадськості та державних органів. Статтею 13 Конвенції визначено, що кожна держава-учасниця вживає належних заходів, у межах своїх можливостей і згідно з основоположними принципами свого внутрішнього права, для сприяння активній участі окремих осіб і груп за межами державного сектору, таких як громадянське суспільство, неурядові організації та організації, що функціонують на базі громад, у запобіганні корупції й боротьбі з нею та для поглиблення розуміння суспільством факту існування, причин і небезпечного характеру корупції, а також загроз, що створюються нею. Цю участь слід зміцнювати за допомогою таких заходів, як:

а) посилення прозорості й сприяння залученню населення до процесів прийняття рішень;

б) забезпечення для населення ефективного доступу до інформації;

в) проведення заходів щодо інформування населення з метою створення атмосфери неприйняття корупції, а також реалізація програм державної освіти, у тому числі навчальних програм у школах і університетах;

г) повага, заохочення та захист свободи пошуку, отримання, опублікування та поширення інформації про корупцію [2].

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про запобігання корупції» (далі – Закон) корупція – це використання посадовою особою наданих їй повноважень або пов'язаних з ними можливостей з метою одержання неправомірної вигоди або прийняття такої вигоди, або прийняття обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб, або відповідно обіцянка/пропозиція чи надання неправомірної вигоди посадовій особі, або на її вимогу іншим фізичним чи юридичним особам з метою схилити цю особу до протиправного використання наданих їй службових повноважень або пов'язаних з ними можливостей [10].

Відповідно до статті 53 Закону України «Про запобігання корупції» особи, які надають допомогу в запобіганні і протидії корупції, перебувають під захистом держави. За наявності загрози життю, житлу, здоров'ю та майну осіб, які надають допомогу в запобіганні і

протидії корупції, або їхніх близьких у зв'язку зі здійсненим повідомленням про порушення вимог цього Закону правоохоронними органами до них можуть бути застосовані правові, організаційно-технічні та інші спрямовані на захист від протиправних посягань заходи, передбачені Законом України «Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві».

Особа або член її сім'ї не може бути звільнена чи примушена до звільнення, притягнута до дисциплінарної відповідальності чи піддана з боку керівника або роботодавця іншим негативним заходам впливу (переведення, атестація, зміна умов праці, відмова в призначенні на вищу посаду, скорочення заробітної плати тощо) або загрози таких заходів впливу у зв'язку з повідомленням нею про порушення вимог цього Закону іншою особою [13].

Анонімне повідомлення не може розглядатись як звернення громадян відповідно до Закону України «Про звернення громадян», а тому його надання не зумовлює обов'язкової підготовки відповіді заявнику. Повідомлення завідомо неправдивих відомостей тягне за собою відповідальність, передбачену чинним законодавством [12].

Згідно із Законом України «Про запобігання корупції», до спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції належать:

– органи прокуратури, зокрема органи Спеціалізованої антикорупційної прокуратури (спочатку треба звертатися до територіальних філій Спеціалізованої прокуратури);

– Національне антикорупційне бюро України (НАБУ);

– Національне агентство з питань запобігання корупції (НАЗК) [10].

Відповідно до вимог ст. 16 Закону України «Про звернення громадян» скарга на дії чи рішення органу державної влади, органу місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, об'єднання громадян, засобів масової інформації, посадової особи подається у порядку підлеглості вищому органу або посадовій особі. Регламентом Генеральної прокуратури України передбачено, що звернення громадян та посадових осіб щодо порушень законів, які надійшли до Генеральної прокуратури України вперше і по них не приймалися рішення прокурорами обласного рівня, розглядаються в управліннях (відділах) Генеральної прокуратури і можуть направлятись у відповідні прокуратури областей. Враховуючи це, Генеральна прокуратура України рекомендує громадянам та керівникам юридичних осіб з первинними зверненнями звертатись безпосередньо до районних, міських та обласних прокуратур для вирішення їх по суті. У разі, якщо заявник вважає, що його звернення не

знайшло свого вирішення вказаними прокуратурами, то відповідно до вказаних законодавчих та нормативних актів він має право оскаржити рішення керівників цих прокуратур до Генеральної прокуратури України чи безпосередньо до суду. Звертаючись із письмовою заявою до Генеральної прокуратури України, необхідно дотримуватись вимог статті 5 Закону України «Про звернення громадян». Зокрема, обов'язково необхідно зазначити прізвище, ім'я, по батькові, місце проживання громадянина, вказати суть порушеного питання, зауваження, пропозиції чи скарги [12].

До прокуратури, НП, НАЗК, НАБУ треба звертатися, коли відомі факти корупційних злочинів або адміністративних правопорушень.

Компетенція та підслідність НАЗК:

- веде реєстр електронних декларацій про майно посадовців (загальнодоступний портал декларацій);

- перевіряє відповідність цих декларацій стилю життя;

- контролює кошти, що виділяються політичним партіям;

- слідкує за недопущенням конфлікту інтересів у чиновників;

- приймає повідомлення про можливі випадки корупції;

- розробляє антикорупційну стратегію, програми, правила, проекти нормативно-правових актів з цих питань;

- видає обов'язкові для виконання приписи;

- здійснює співпрацю з викривачами корупції, вживає заходів щодо їх правового та іншого захисту, притягнення до відповідальності осіб, винних у порушенні їхніх прав [14].

Уповноважені на те посадові особи НАЗК складають протоколи у справах про такі адміністративні правопорушення, які передбачені статтями Кодексу України про адміністративні правопорушення (КУпАП):

- стаття 188-46 «Невиконання законних вимог (приписів) Національного агентства з питань запобігання корупції»;

- стаття 172-4 «Порушення обмежень щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності»;

- стаття 172-5 «Порушення встановлених законом обмежень щодо одержання подарунків»;

- стаття 172-6 «Порушення вимог фінансового контролю»;

- стаття 172-7 «Порушення вимог щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів»;

- стаття 172-8 «Незаконне використання інформації, що стала відома особі у зв'язку з виконанням службових повноважень»;

- стаття 172-9 «Невжиття заходів щодо протидії корупції»;

- стаття 212-15 «Порушення порядку надання або отримання внеску на підтримку політичної партії, порушення порядку надання або отримання державного фінансування статутної діяльності політичної партії, порушення порядку надання або отримання фінансової (матеріальної) підтримки для здійснення передвиборної агітації або агітації з всеукраїнського або місцевого референдуму»;

- стаття 212-21 «Порушення порядку подання фінансового звіту про надходження і використання коштів виборчого фонду, звіту партії про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру» [14].

НАБУ, зокрема:

- вживає заходів щодо розшуку та арешту коштів та майна, які можуть бути предметом конфіскації;

- здійснює оперативно-розшукові заходи і досудове розслідування кримінальних правопорушень, віднесених до його підслідності (ст. 216 Кримінального процесуального кодексу), якщо наявна хоча б одна з таких умов:

- злочини скоєно певною вищою посадовою особою, в тому числі урядовцем, нардепом, посадовою особою місцевого самоврядування першої та другої категорій, суддею, прокурором, керівником суб'єкта великого підприємства (працює > 250 осіб, дохід > 50 млн євро), у статутному капіталі якого частка державної або комунальної власності перевищує 50 відсотків, тощо;

- або розмір предмета злочину або завданої ним шкоди в 500 і більше разів перевищує розмір мінімальної зарплати;

- або злочин щодо пропозиції, обіцянки або надання неправомірної вигоди та зловживання впливом вчинено щодо вищої службової особи [9].

Підслідність НАБУ

- Стаття 191 Кримінального кодексу України (ККУ). Привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем;

- Стаття 206-2 ККУ. Протиправне заволодіння майном підприємства, установи, організації;

- Стаття 209 ККУ. Легалізація (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом;

- Стаття 210 ККУ. Нецільове використання бюджетних коштів, здійснення витратів бюджету чи надання кредитів з бюджету без встановлених бюджетних призначень або з їх перевищенням;

- Стаття 211 ККУ. Видання нормативно-правових актів, що зменшують надходження бюджету або збільшують витрати бюджету всупереч закону;

- Стаття 354 ККУ. Підкуп працівника підприємства, установи чи організації;
- Стаття 364 ККУ. Зловживання владою або службовим становищем;
- Стаття 366-1 ККУ. Декларування недостовірної інформації;
- Стаття 368 ККУ. Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою;
- Стаття 368-2 ККУ. Незаконне збагачення;
- Стаття 369 ККУ. Пропозиція, обіцянка або надання неправомірної вигоди службовій особі;
- Стаття 369-2 ККУ. Зловживання впливом;
- Стаття 410 ККУ. Викрадення, привласнення, вимагання військовослужбовцем зброї, бойових припасів, вибухових або інших бойових речовин, засобів пересування, військової та спеціальної техніки чи іншого військового майна, а також заволодіння ними шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем [9].

Уповноважені на те посадові особи НАБУ складають протоколи у справах про адміністративне правопорушення, яке передбачене статтею 185-13 КУпАП «Невиконання законних вимог посадових осіб Національного антикорупційного бюро України» [6].

Інші органи та організації, яким можна повідомити про факти корупції.

Уповноважені підрозділи з питань запобігання та виявлення корупції органів державної влади.

До зазначених підрозділів слід звертатись у разі, якщо корупційне правопорушення стосується посадових чи службових осіб, які працюють у органах влади.

Керівники підприємств, установ, організацій незалежно від підпорядкованості та форми власності, якщо корупційне правопорушення стосується робітників цих підприємств.

У цьому разі слід звернути увагу, що дієвість таких повідомлень може бути досить низькою. Рекомендується паралельно звертатись і до правоохоронних органів.

Громадські організації, що спеціалізуються на виявленні та протидії корупції, та журналісти-розслідувачі.

У разі якщо ви володієте інформацією щодо фактів корупційних правопорушень, ви маєте можливість повідомити про це у письмовій формі чи електронним листом громадським організаціям, які спеціалізуються саме на розслідуванні корупційних правопорушень, або журналістам-розслідувачам.

Переваги:

- такі організації і журналісти мають напрацьований досвід супроводження та адвокатування корупційних справ;

- напрацьовані контакти з правоохоронними органами;
- централізація інформації щодо корупційних правопорушень;
- об'єднання зусиль та активна громадянська позиція.

Ризики:

громадські організації і журналісти не наділені каральними функціями, тому необхідно все одно звертатись до правоохоронних органів, а також контролювати хід просування заяви.

Як звертатись?

Звернутись необхідно у письмовій формі.

У заяві необхідно викласти у довільній формі всі відомі факти корупційного порушення, можна долучити докази, якщо вони є. Фактами, що вказують на наявність корупційного правопорушення, можуть бути документи, що підтверджують витрачання коштів, посилення на журналістські розслідування у пресі, аудіо чи відеозаписи, власні розслідування тощо.

Також слід зазначити прохання чи вимоги. Заява має містити прізвище, ім'я, по батькові, місце проживання, контактні дані.

Також можна звернутись і в усній формі (під час особистого прийому чи по телефону). Однак звернення має бути зафіксоване із зазначенням ПІБ та адреси проживання [9].

Однак зараз усе більше з'являється можливостей звертатись з повідомленням про корупційні злочини і анонімно. З'являються телефони довіри та електронні скриньки на сайтах правоохоронних органів.

Державні органи, органи влади Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування зобов'язані забезпечити умови для повідомлень їх працівниками про порушення вимог цього Закону іншою особою, зокрема через спеціальні телефонні лінії, офіційні вебсайти, засоби електронного зв'язку.

Першочергові заходи зі створення механізму захисту осіб, які надають допомогу в запобіганні і протидії корупції (викривачів), визначено у пункті 12 розділу II Завдань і заходів з виконання Державної програми щодо реалізації засад державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2015–2017 роки.

Отже, повідомленням про корупцію є звернення особи, що містить інформацію щодо можливих фактів учинення корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень. Повідомлення про порушення вимог Закону може бути здійснене працівником відповідного органу без зазначення авторства (анонімно). Оскільки відповідно до абзацу третього частини п'ятої статті 53 Закону анонімне повідомлення про порушення вимог цього Закону підлягає розгляду, якщо наведена в ньому

інформація стосується конкретної особи, містить фактичні дані, які можуть бути перевірені, для зручності подальшої роботи з повідомленнями, які надходять анонімно, рекомендується розробити шаблони заяв і форму електронного повідомлення із зазначенням питань, що дадуть змогу ідентифікувати особу, яка повідомляє про порушення вимог Закону, обставини, які підлягають перевірці, а також можливі способи зворотного зв'язку з викривачем для з'ясування додаткової інформації, не порушуючи умов конфіденційності [12].

Для роз'яснення працівникам порядку повідомлення про порушення вимог Закону рекомендується розміщувати відповідну інформацію на офіційних веб-сайтах та інформаційних стендах у приміщеннях органів державної влади, органів місцевого самоврядування та юридичних осіб, які міститимуть алгоритм дій із зазначенням номерів спеціальних телефонних ліній, адреси електронної скриньки для звернення з відповідними повідомленнями, контакти особи, уповноваженої на розгляд таких повідомлень, а також інформацію щодо спеціально уповноважених органів, до яких може звернутися викривач з відповідним повідомленням, умови конфіденційності інформування працівниками про факти підбурення їх до вчинення корупційного правопорушення або про вчинені іншими працівниками чи особами корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення.

Потрібно також урахувувати, що створені канали зв'язку для одержання повідомлень викривачів мають бути максимально захищені від несанкціонованого втручання та витоку інформації стороннім особам.

Порядок отримання та обробки повідомлень про корупцію в державних органах та органах місцевого самоврядування. Розгляд повідомлень (в тому числі анонімних).

Для забезпечення єдиного обліку повідомлень про порушення вимог Закону «Про запобігання корупції», які надходять від викривачів, доцільно запровадити окрему систему реєстрації повідомлень. Під час розгляду анонімних повідомлень необхідно врахувати термін, встановлений абзацом четвертим частини п'ятої статті 53 Закону «Про запобігання корупції», а саме не більше п'ятнадцяти днів від дня отримання такого повідомлення [12].

Якщо у такий термін перевірити інформацію, що міститься в повідомленні, неможливо, керівник відповідного органу або його заступник подовжують термін розгляду повідомлення до тридцяти днів від дня його отримання. Перевірку інформації, викладеної в повідомленні, доцільно покладати на уповноважений підрозділ (особу) з питань запобігання та виявлення корупції та особу, відповідальну за реалізацію антикорупційної програми юридичної особи [12].

Водночас визначення особи чи підрозділу, до обов'язків яких будуть належати завдання щодо організації роботи з викривачами, здійснюється на розсуд керівника відповідного державного органу або юридичної особи. Під час проведення перевірки рекомендується отримати пояснення особи, стосовно якої проводиться перевірка, опитати можливих свідків, дослідити документи, які стосуються викладених у повідомленні обставин [12].

Відповідно до абзацу 5 частини п'ятої статті 53 Закону України «Про запобігання корупції» в разі підтвердження викладеної у повідомленні інформації про порушення вимог Закону керівник відповідного органу вживає заходів щодо припинення виявленого порушення, усунення його наслідків і притягнення винних осіб до дисциплінарної відповідальності, а в разі виявлення ознак кримінального або адміністративного правопорушення також інформує спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції [10].

Якщо повідомлення стосується керівника органу або юридичної особи, уповноваженим підрозділам (особам) з питань запобігання та виявлення корупції або особам, відповідальним за реалізацію антикорупційної програми юридичної особи, доцільно пересилати таке повідомлення до Національного агентства з питань запобігання корупції у разі необхідності вжиття заходів щодо захисту викривача, а також до інших спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції у разі наявності у повідомленні інформації про ознаки кримінальних правопорушень, згідно з підслідністю, визначеною статтею 216 Кримінального процесуального кодексу України.

За кожним отриманим повідомленням рекомендується формувати відповідні справи, які можуть містити, окрім повідомлення та доданих до нього матеріалів (зібраних викривачем документів, звуко-, відеозаписів тощо), інформацію про особу, щодо якої проводиться перевірка, зібрані докази, акт (довідка) перевірки та залежно від результатів перевірки копію наказу про притягнення особи до дисциплінарної відповідальності або копію заяви до спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції про виявлені ознаки корупційного або пов'язаного з корупцією правопорушення.

Висновки

Підсумовуючи викладене, зазначимо, що своєчасний аналіз корупційних ризиків та вжиття превентивних антикорупційних заходів дадуть можливість виключити порушення державними службовцями законодавства

України, позитивно вплинуть на покращення роботи цих органів та сприятимуть підвищенню їх авторитету.

Корупції можна запобігти лише тоді, коли кожний державний службовець почне відчувати свою відповідальність за досягнення загальної мети створення вільного від корупції державного органу. Це означає, що всі працівники мають дбати про те, щоб сторонні особи не мали можливості впливати на рішення державного службовця і що корумпованих колег не можна прикривати через почуття солідарності або лояльності.

Список використаних джерел:

1. Конституція України : Закон України від 28 червня 1996 р. / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>.
2. Конвенція ООН проти корупції (ратифікована Законом України від 18 жовтня 2006 р. № 251-V). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_c16.
3. Цивільна конвенція Ради Європи про боротьбу з корупцією (ратифікована Законом України від 16 березня 2005 р. № 2476-IV). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_102.
4. Кримінальна конвенція Ради Європи про боротьбу з корупцією (ратифікована Законом України від 18 жовтня 2006 р. № 252-V). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_101.
5. Додатковий протокол до Кримінальної конвенції Ради Європи про боротьбу з корупцією (ратифікований Законом України від 18 жовтня 2006 р. № 253-V). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_172.
6. Кодекс України про адміністративні правопорушення : Закон України від 7 грудня 1984 р. / Верховна Рада УРСР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>.
7. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у сфері державної антикорупційної політики у зв'язку з виконанням Плану дій щодо лібералізації Європейським Союзом візового режиму для України : Закон України від 13 травня 2014 р. / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1261-18>.

8. Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014–2017 роки : Закон України від 14 жовтня 2014 р. / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1699-18>.

9. Про Національне антикорупційне бюро України : Закон України від 14 жовтня 2014 р. / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1698-18>.

10. Про запобігання корупції : Закон України від 14 жовтня 2014 р. / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18>.

11. Про Національну поліцію : Закон України від 2 липня 2015 р. / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19>.

12. Про звернення громадян : Закон України від 2 жовтня 1996 р. / Верховна Рада України. URL: <https://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/393/96-вр>.

13. Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві : Закон України від 23 грудня 1993 р. / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3782-12>.

14. Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів : Закон України від 10 листопада 2015 р. / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/772-19>.

15. Питання запобігання та виявлення корупції в органах виконавчої влади : Постанова Кабінету Міністрів України від 8 грудня 2009 р. № 1422 / Кабінет Міністрів України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1422-2009-п>.

16. Коротатнік І. Мета і принципи взаємодії Збройних Сил України та громадянського суспільства. Національний юридический журнал: теорія і практика. 2016. № 3. С. 86–91. URL: <http://www.journaluljuridic.in.ua/archive/2016/3/17.pdf>.

17. Хабарова Т.В. Адміністративно-правові принципи в системі заходів протидії корупції. *Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. Серія «Право»*. 2016. Вип. 22. С. 226–230.

Стаття посвячена аналізу и урегулюванню належачего механизма взаимодействия правоохранительных органов (подразделений) с органами государственной власти, органами местного самоуправления, общественными организациями и юридическими лицами. Изучено состояние проблемы правонарушений в сфере предотвращения коррупции правоохранительными органами в соответствии с действующим законодательством. Сделаны выводы относительно урегулирования правового механизма формирования антикоррупционного законодательства Украины относительно предотвращения и противодействия коррупции, предложено внесение ряда изменений к отдельным нормативным актам.

Ключевые слова: коррупция, коррупционные правонарушения, антикоррупционное законодательство, взаимодействие, НАЗК, НАБУ, НІП.

The article is devoted to the analysis and regulation of the proper mechanism of interaction of law enforcement bodies (subdivisions) with state authorities, local self-government bodies, diplomatic organizations and legal entities. The state of the problem in the field of prevention of corruption by law enforcement bodies is studied in accordance with the current legislation. Conclusions regarding the regulation of the legal mechanism for the formation of anti-corruption legislation of Ukraine on prevention and counteraction of corruption have been made, and a number of amendments to certain normative acts have been proposed.

Key words: corruption, corruption offenses, anti-corruption legislation, interaction, NAM, NABU, NP.